

Щурець, мравка и червей.

(Съвремена басня).

Този непрокопсаникъ Щурецьтъ, както по обикновено му, цѣло лѣто свири, пѣ, игра и забавлява разнородното население на полето. Като настѣпиха студовеѣ, Щурчето видѣ че костюмътъ му не е по сезона, и че нѣма скѣжтано за зимата нито едно житно зрънце.

— Какво да правя? Ще ида при тия които тъй много харесваха моитѣ пѣсни и игри, които тъй щедро хвалѣха моя музикаленъ талантъ!

И Щурчето отиде при най-богатия отъ всичкитѣ обитатели на полето, при трудолюбивия Мравко.

— Чукъ, чукъ, чукъ, Господинъ Мравчо, смили се надъ менъ, дай ми да хапна, дай ми да се подслоня и изсуша.

Излѣзе Мравеятъ — богаташинътъ и сурово измърмори:

— Е, господинъ пѣвецо, ако ти бѣше работилъ и пестилъ прѣзъ лѣтото, като мене, а не да танцувашъ съ своето зелено палто, да пѣешъ и да се занимавашъ съ разни глупости, сега не би тръгналъ да просишъ.

Богаташинътъ Мравей не каза дума повече, влѣзе вжтрѣ и тръшна вратата.

Трудолюбивия, добриятъ простакъ, Червеятъ работи и се труди цѣло лѣто, но нищо не можѣ да